

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Cap. I. De Mediis in genere, iisque præsertim; quæ exercentur intra nostra
Templa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

CAPUT I.

De Mediis in genere, iisque præsertim, quæ exercentur intra nostra Tempia.

SECTIO I.

De Ministeriis in genere.

1. Dassectionem finis, quem sibi Societas præfigit, auxilii animarum, ad supernaturalem suum finem consequendum, media illa, quæ cum Deo instrumentum conjungunt, ac disponunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora sunt; quàm quæ illud disponunt erga homines. Hujusmodi est probitas, & virtus, ac præcipuè caritas, & pura intentio divini servitii, & familiaritas cum Deo, & zelus sincerus animarum, ad gloriam ejus, qui eas creavit, ac redemit, quovis alio emolumento posthabito. *b*

Unio cum Deo, alique virtutes medium potissimum.

*b. p. 9. c. 2. §. 1.
& p. 10. §. 2.*

2. Juvant etiam Proximum sancta desideria, & orationes pro universa Ecclesia effusæ; ac pro iis præsertim, qui ad ejus universale bonum majoris sunt momenti: cujusmodi sunt Principes Ecclesiastici, & Secu-

Orationes, & bonum exemplum.

Seculares ; pro Amicis etiam , & Benefactoribus , & pro illis , in quorum auxilium Operarii Evangelici incumbunt , & pro malè affectis erga Societatem. Ad quod fines , & Missarum sacrificia dirigi possunt. Conferet etiam exemplum totius honestatis , & virtutis Christianæ : cum bonus odor , qui veritati bonorum operum innitatur , magis quàm verba , ædificationi fit. *c*

¶ P. 7. c. 4 §. 2.
3. 4. & A. &
P. 6. c. 2. §. 16.
& P. 9. c. 6. A.
& P. 10. §. 12.
& B.

Ministeria plurima.

3. Sequuntur Media externarum operationum , quarum sanè multiplex classis: cum Societas nullum ferè omiserit Ministerium ex iis , quæ Religiosi viri ad procurandam Proximorum salutem usurpare possunt. Referuntur in Formula, seu Regula Instituti , eaque sunt : Quodcumque Verbi Dei ministerium ; spiritualia Exercitia ; puerorum , ac rudium in Christianismo Institutio ; Christi Fidelium in Confessionibus audiendis , ac ceteris Sacramentis administrandis , spiritualis consolatio ; ad dissidentium reconciliationem , & eorum , qui in carceribus , vel in hospitalibus inveniuntur , pia subventio , ac ministerium ; ac reliqua caritatis opera , prout expedire ad Dei gloriam , & commune bonum visum fuerit. *d*

¶ Paul. III. p.
9. & Jul. III.
p. 61.

Quibus commendanda, & quàm sedulo.

4. Quæcumque autem ex his Ministeriis

riis suscipiantur, commendanda sunt Viris probatis, in Vocatione stabilibus, discretis, & benè instructis, & qui aliis ædificationi sint: cujus rei gratia Provincialis, præsertim sub finem studiorum, intelliget qui ex nostris, & quomodo se Externis communicare debeant. e Præ-
 terea ut eadem Ministeria ritè obeantur ex Decret. 107. Con. I. Directoria plura confecta sunt, suis infrà locis citanda.

e P. 4. c. 10. §. 10. & R. Prov. 97.

S E C T I O II.

De Sacramentorum Administratione, & præcipuè Pœnitentiæ.

1. **D**E Ecclesiis Societatis, quæ ad auxilium animarum admittuntur f aliquid superiùs dictum est Par. 3. Cap. 7. Sect. 1. ubi de Domibus Professis agebatur; cum ad has potissimùm pertineat sacra Ministeria, ad animarum auxilium, frequentare; in Ecclesiis verò Collegiorum, tunc tantummodò usurpanda sint; quando in eadem Urbe nulla est Domus Professa; nec ultra quàm Superior judicaverit. g Pro Ecclesiis autem conservandis, curandisque videndæ sunt Regulæ Præfecti Ecclesig, & Aeditui.

Ecclesia Societatis.

f P. 6. c. 2. §. 2.

g P. 3. c. 1. §.

27. & P. 4. c. 8.

§. 1. & P. 7. c.

4. §. 10. & R.

Prov. 101.

2. Jam

*Confessiones au-
dire, & ad id
designatio.*

*h P. 7. C. 4. §. 5.
& C. 6. D. 38.
& C. 7. D. 30.
§. 11. & C. 13.
D. 16. & R.
Prov. 26. &
100. & Præf.
Eccl. 13. &
Sac. 9. & In. 3.
§. 1.*

*Dispositio ani-
mi, & Doctri-
na Confessario-
rum.*

*i P. 4. C. 3. §. 4.
& D. & P. 7.
C. 4. §. 5. & R.
Sac. 8. 9. &
11.*

*Scientia in pe-
culiaribus sa-
cultatibus nsur-
pandis.*

2. Jam cum inter Ministeria, quæ exercentur plerumque intra nostra Tempia, Sacramentorum administratio præcellat; primò juvandus est Proximus præcipuè in audiendis Confessionibus: ad quas Provincialis dabit operam, ut maturi ætate, & multò magis spiritu, & moribus huic muneri addicantur. Immo ipsius est eos constituere; præmissis tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta Concilium Tridentinum. *h*

3. Debent autem Confessarii, sic designati, esse multum affecti erga hoc sanctum Ministerium: illudque, tanquam nostri Instituti valdè proprium, magni facere. Sciant quam facultatem ad hoc munus habeant. In casibus conscientiarum, iisque præsertim, quæ ad censuras, casus reservatos, restitutiones pertinent, sese diligenter exercent; earumque rerum compendium, & brevem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta Sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant. *i* De scientia prærequisita vide dicta P. 2. C. 5. Sect. 6.

4. Sed in particulari modum hoc Sacramentum ministrandi perspectum habeant; in eoque sint uniformes, quan-
tum

tum Regionum varietas patietur : formam tamen ; & rationem absolvendi ab excommunicatione , & aliis censuris , & peccatis eandem omnes sequantur : eaque pro foro conscientiae petenda à Directorio P. Polanci. Sed in foro exteriori (si aliquando contingat id esse præstandum ex delegatione Prælatorum) sequantur formulam in eo Episcopatu receptam. Attendantque , ne, ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii , & Parochi jure offendi possint. Facultates autem , quibus Societatis Sacerdotes instructi sunt , in ordine ad Confessionem , petantur è Compendio Privilegiorum Societatis , addita interpretatione DD. propter recentiorum Pontificum Decreta.

5. In ministrando autem hoc Sacramento quædam curanda. Vocati ad Ecclesiam , ad Confessiones audiendas , statim , cum animi alacritate , eò se conferant : & quo major Pœnitentium , & præsertim Pauperum , multitudo futura est : eò magis tempestivè ab aliis occupationibus se expediant. Ut habeatur autem sanitatis ratio , Confessiones matutinas ultra horam prandii non producant , nisi necessitas aliud exigat.

6. Mutuum cum Pœnitentibus aspectum

1 P. 4. c. 4. D.
& C. 5. D. 21.
& R. Sac. 10.
& 12. & In. 3.
§. 14.

*Alacritas, &
moderatio.*

m R. Sac. 13. &
21. & In. 3. §.
11. & R. Æd.
14.

n R. Sac. 21.

Gravitas.

o R. Sac. 15. &
In. 3. §. 2.

p R. Sac. 17.

q R. 19. & 25.
& In. 3. §. 12.

r R. 20.

s In. 15. c. 2. §.
8. & In. 3. §.
10.

Prudentia.

t R. Sac. 23.
24.

u R. Sac. 23.
24.

Etum fugiant, & interposita tabula, aut saltem manu, eos audiant; mulieres autem ad crates tantum. o Paterna quædam gravitas in eis eluceat, & cum sceminis potius severitas, quam familiaritas. p Instituunt quidem diligenter Pœnitentes, & fructu eorum spirituali potius gaudeant, quam numero; sed nullius curam, aut Obedientiam suscipiant; nec ullum vestimenti genus, aut colorem, illis præscribant; q & gratum sibi ostendant, si pœnitentes ad alium Confessarium migrent. r Immo expediret, occasione Missionum, aliquam illis libertatem dare mutandi Confessarium; & ne sit fructus exiguus, si perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur. s Reliqua servanda. occasione hujus Ministerii, ad castitatis præsidium, vide supra P. 4. C. 2. Sect. 2.

7. Considerate quisque procedat, dum super Votis ad perfectionem conducentibus consulitur, & ad ea emittenda neminem inducat: nec facile, ad Religionem propensos, ad unam potius, quam ad aliam invitet. t Nemini vel petere, vel accipere quidquam liceat restituendum satisfactionis nomine, vel in pauperes erogandum; nisi Superior, cum opus est, secus faciendum duxerit. u Sed ut ad proprium usum, &

& dispositionem accipiatur, Superiores concedere facultatem nequeunt. x

x C. 6. D. 21.
& C. 12. D. 39.
& Or. c. 4. §. 9.
*Cum moribus
dis quid pra-
standum,*

8. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant; quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint: tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit: etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant. y Tempore pestis designandi, qui proximis juvandis vacent. z

y P. 4. c. 8. §. 7.
& G. & R. Sac.
28,
z R. Prov. 99.

9. Quia verò in parvis Collegiis questi sunt aliqui, non satis esse occupationum pro Sacerdotibus; legenda Instructio quarta, ubi plures indicantur, quibus ubique Sacerdotes utiliter tempus impendant. a

*Otium vitan-
dum.*

a Inst. 3. §. 15.
& Cl. c. 1. tit.
2. §. 4.

SECTIO III.

De Confessariis Principum.

1. IN Persona deligenda (si quando id officium declinari nequeat) hoc servandum est; ut, qui à Principe expetitur, quamquam se paratum poscenti respondeat, rem tamen integram Provinciali reserves. Cujus erit (si modo hominem idoneum reputat) priusquam potestatem faciat,

*Quomodo desi-
gnandi.*

X ciat,

b Or. c. 11. §.
1. & 14.

Confessarii obli-
gationes erga se.

c Or c. 11. §. 1.
2. 3. & 10. 11.
13. & C. 6. D.
21.

d C. 2. D. 40.

Erga Princi-
pem.

ciat, Principi modestè quidem, sed per-
spicue significare, qua lege Nostrorum
operam illi commodare fas sit. b

2. Jam verò Confessarius sic designatus
ita se gerere debet, ut res aulicæ ejus spiri-
tum non relaxent. Quare majore etiam
cura, quam ceteri, studio Orationis se de-
dat; disciplinæ domesticæ, & vitæ com-
muni se prorsus attemperet; paupertatem
retineat; obedientiam exactè servet; ex-
pedietque, si in adjuvandis Proximis, re-
liquorum more, se exerceat. Diversari, aut
pernoctare in Aula non poterit; quibus in
locis Domicilium Societatis fuerit; quod
si hoc alicubi nullum sit; curet, ut apud
religiosos viros, aut honestum Sacerdotem
extra Aulam, nec sine Socio, commoretur:
c Et universè assignari non debet ex No-
stris ullus, qui Aulas sequatur; nisi fortè
ad perbreve tempus unius, vel duorum
mensium. d

3. Erga Principem modestia, ac liber-
tate religiosa utetur. Igitur externis, ac
politicalis negociis ne se implicet; ne Aulam
nimis frequentet; non interponat suam
operam ad compositiones ineundas, & si-
milia; nec suam potentiam apud Princi-
pem ostendet; verùm si qua est, potius
dissimulet. Ceterum convenit, ut Principi
li-

liberè significet, quæ Divinum obsequium dictaverit, etiam si ab eo nihil rescierit, sed aliunde comperta sint. e

e Or. c. II. § 4.
5. 6. 7. 8. 9. &
C. 5. D. 47. 48.
& 79. 80.

4. Quoad Societatem attinet, illud curet; ut huic potius, quàm sibi, Principis benevolentiam conciliet; ejusdemque animum sic affectum retineat; ut quando-cumque Superiores judicaverint expedire ipsius mutationem, prona omnia nanciscantur. f

Erga Societatem.

f Or. c. II. § 12.

SECTIO IV.

De Eucharistia, reliquis Sacramentis, & Reliquis Sanctorum.

1. Eucharistiam in suis Ecclesiis Societas servare potest. Quod cum decenter fieri debeat; sit clavi obserata, & saltem decimoquinto quoque die innovetur. Poteruntque Nostri eam quibuscumque Christi Fidelibus ad eas accedentibus impertiri; excepto tamen die Paschatis, & mortis articulo, nisi necessitas urgeret. g Quare nostri Sacerdotes admonere illos debent, qui sibi confitentur, à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, debere semel in sua Parochia communicare, exceptis iis, quos jus excipit. h

Eucharistia servanda, & quatenus administranda.

g Paul. III. p. 49. & P. 7. c. 4. §. 5. & R. Præf. Eccl. 16.
h P. 7. c. 4. D. & R. Sac. 27. & R. Præf. Eccl. 27.

X 2 2. Ut

Quàm frequenter Laicis concedenda.

i R. Sac. 26. & In. 3. §. 8.

Præfetti Ecclesiæ, & Æditui munia in Eucharistia cultu.

l R. Præf. Eccl. 3. 4. 10. 11. 12. 13. 16. 19. 20. 31. & R. Ædit. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 17. 22. 23. 24.

** De reliquis Sacramentis.*

m R. Præf. Eccl. 18.

De Sanctorum Reliquiis.

2. Ut pium est, ad frequenter communicandum Fideles, exhortari; ita quos ad id propensos viderint, admonere debent; ne crebrius quam octavo quoque die accedant, præsertim si matrimonio sint conjuncti. Si verò alicubi consuetudo majorem frequentiam induxerit; Provincialis tantum erit dispensare, ut bis in hebdomada fieri possit. *i*

3. Plura etiam præscribuntur Præfecto Ecclesiæ, & Ædituo, quæ ad decentem, seu consecrationem, seu administrationem Eucharistiæ faciunt, tam pro Nostris, quàm pro externis Sacerdotibus; quæ suis locis videri possunt. *l*

* 4. De aliis Sacramentis vide Verb. Sacramenta in Comp. Ubi conceditur administratio Extreme Unctionis pro Infirmis nostrarum Domorum; & quoad reliquos etiam in necessitate, & sine præjudicio. Asservandum igitur oleum Sanctum, ut oportet; & renovandum singulis annis. *m* Baptismus verò solum in necessitate omnibus conferri potest; ut habet jus commune. Matrimonium autem nulli, nisi in Provinciis illis, in quibus, necessitatis causâ, id à Generali Præposito permillum fuerit.

5. Mobiles Sanctorum Reliquias decen-
ter

ter Præfectus Ecclesiæ custodiat, duabus
clavibus obseratas; quarum alteram ipse, al-
teram diversam Superior habeat. Interdi-
ctum verò omnibus est, etiam Provinciali-
bus, & Visitatoribus; ne ex Sanctorum Re-
liquiis quidquam ulla ratione auferant, aut
auferri permittant: Transgressoresque hu-
jus Decreti iudicio P. N. puniendi.

R. Præf. Eccl.
18.

C. 7. D. 28.
& R. Pro. 121.

S E C T I O V.

De Verbi Dei explicatione.

I. Occupationes universaliores, cæte-
ris paribus, præferri debent aliis
magis particularibus. Quare si utrisque va-
cari non potest; præstat, legere, concio-
nari, quàm Confessiones audire, atque
his similibus distineri; cum illa ad plures,
hæc ad pauciores Christo lucrandos diri-
guntur. Proponatur igitur assiduè Ver-
bum Dei populo in Ecclesia, in Concioni-
bus, & Sacræ Scripturæ, vel Doctrinæ le-
ctionibus. Quibus mediis omnibus, an ali-
cubi uti non conveniret, Superioris erit di-
judicare.

Præcipuum id
Societatis mu-
nus.

p P. 7 c. 2. E.
q P. 7. c. 4. §. 6.
& E. & Paul.
III. p. 9. & 25.
& Jul. III. p.
61. & Greg.
XIII. p. 250.
& R. Prov. 39.
& 99.

Ordo dicendo-
rum.

2. Et ne in re tanti momenti pertra-
ctanda quidquam diligentia prætermitta-
tur, non pauca servanda; quæ in Con-
cionari-

cionatorum regulas à Constitutionibus ferè omnia traducta sunt : & 1. designant Verbi Dei Ministros. 2. materiam. 3. modum.

Quales, & per quem ad concionandum seligendi.

3. Igitur tanto muneri, & præcipuo inter reliqua à Societate usurpata Superiores longè ante debent seponere; quos ad illud natura factos, & in humilitate benè fundatos cognoverint; non eos distiendo aliis occupationibus; curando, ut studiorum tempore benè instituantur; & duo itidem, vel unus saltem concedatur annus, ut privato studio, ac sanctæ meditationi vacent, in modo concionandum privatim, tum publicè eos exercendo, & ut indicatum est, ubi de Scholasticorum nostrorum studiis P. 2. C. 5. Sect. 7.

4. Provincialis erit Prædicatores constituere, præmissis tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta formam Concilii Tridentini. Retinendum tamen est privilegium, ut Nostri possint concionari; etiamsi non sint ad ordines promoti, dummodò prima tonsura insigniti. Idem Provincialis præcipuè invigilet circa Concionatores; ut si quis ex iis ad suas se regulas fortè non accommodaverit, à concionandi munere amoveatur; & in aliis Societatis nostræ Ministeriis occupetur.

* P. 3. C. 1. §.

2. 1. In. 2. §. 1.

2. 3. 4. 5. 6. 7.

8. & 10. & C.

2. D. 62. & C.

6. D. 38. & C.

7. D. 80. §. 10.

& St R. Prov.

26.

* R. Prov. 26.

* Greg. XIII.

p. 250. & C. 2.

D. 62.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

* R. Prov. 98.

5. Destinati verò huic ministerio, Le-
ctioni Sacræ Scripturæ, ac Patrum præ-
cipuè incumbant. Conferet aliqua scripto
adnotasse, & in locos communes redegisse;
quæ ad virtutes, & vitia pertinent: pro-
deritque etiam vidisse præceptiones aliquas
de modo concionandi; & optimos quosque
audivisse Prædicatores. x

6. Præterea memores sibi demandatum
munus, omnium difficillimum reducendi
animas suo Creatori, summo studio illa
media adhibeant; quæ instrumentum cum
Deo conjungunt, cujusmodi sunt solida
virtutes, præcipuè caritas, pura intentio,
& familiaritas cum Deo: enitanturque
non minùs vitâ, quàm doctrinâ, ad omnem
virtutem proximos allicere. y

7. Optare debent, ut corrigantur. Non
sint minùs parati ad docendos pueros, &
rudes ubique, etiam in plateis, quàm ad
celebriores conciones; libenterque aliis
volentibus concionari locum cedant. z

8. Qui cibis quadragesimalibus vesci
non possunt, extra Domos nostras concio-
nari ne mittantur. Cum iis verò, qui in
Ecclesiis nostris concionantur, nemo dis-
penset, inconsulto Provinciali. In victu
autem, & vestitu lautitiæ illæ, ad singula-
ritates, & exemptiones, quibus alii meritò

*Concionatorum
studia.*

x P. 4. c. 8. B.
C. & F. & R.
Conc. 4. 5. &
17. & In. 2. §.
6. 7.

*Virtute præcel-
lant.*

y P. 7. c. 4. §.
1. & P. 10. §.
2. & R. Conc.
2. 3. & In. 2.
§. 8.

*Eorum humi-
litas.*

z P. 4. c. 8. C.
& P. 7. c. 4. §.
7. & R. Conc.
6. 7. 8.

Frugalitas.

a In. 2. §. 9. &
Or. c. 1. §. 15.
Paupertas.

b In. 15. c. 1.
& C. 6. D. 39.
§. 4. & C. 7.
D. 80. §. 8.

offenduntur, minimè concedantur. *a*
9. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum, & socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegium concionantur, victum potius, quàm pecuniam pro victu accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Viaticum porrò, non nisi necessarium, pro solo itinere admittant. *b* Quia verò Concionantibus extra nostra Tempia obtrudi aliquando stipendium solet, præscriptum est 1. ne quid oblatae pecuniæ Concionator accipiat; sed si quis offerat, eum ad Superiorem Collegii, vel Domus loci, in quo concionatus est, remittat. 2. Superior offerenti declaret, nihil præter id, quod ad Concionatoris sustentationem, & viaticum fuerit expensum, aut necessarium accipi à nobis posse, tanquam stipendium, aut eleëmofynam in compensationem pro ministerio; adeoque quidquid ultra reliquum fuerit, reddat. 3. Si tamen urgeat ille ultrò, & spontè, ac titulo puræ, & liberalis eleëmofynæ velit dare; poterit in eo casu Superior, in utilitatem Domus, seu Collegii, cui præest, accipere. Si verò Concionator alibi, quàm ubi Societatis domici-
lium

lium est, concionatus fuerit. 1. Nihil pariter supra id, quod ad sustentationem, & viaticum expensum, necessariumque fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam alio quovis modo, vel nomine accipiet, quàm quo dictum jam fuit. 3. Quidquid illi reliquum, ultra sustentationem, & viaticum fuerit; id totum, cum ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, & in ejusdem Domus utilitatem tradet. ^c C. 12. D. 40.

10. Materia verò à Concionatoribus pertractanda ea sit, quæ captum Auditorum non superet, & ad piam eorum utilitatem faciat. Commendent Confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, & cætera, quæ ad cultum Divinum, & Obedientiam erga Prælatos, quidquid demum ad officia viri Christiani pertinet: quod etiam præstabunt qui Sacram Scripturam populo prælegunt. ^d Abstineant prorsus ab iis dicendis, quibus Magistratus, & Ecclesiastici in particulari perstringuntur. Caveant etiam, ne Religiosos aliorum Ordinum reprehendere videantur: & in domesticis exhortationibus reprehensionem alicujus particularis, aut Societatis ne attingant; & omissis dubiis, certa proferrant. ^e

Zelus, & Prudentia in seligenda materia.

^d P. 4. c. 8. A.

^e P. 3. c. 1. §. 5.
& P. 4. c. 8. §. 3. & B. & R.
Conc. 9. 10. 11.

II. Quo- 13. 14.

Stylus gravis.

11. Quoad orationis, seu styli formam pertinet; ne verborum lenocinia sectentur: & propterea procul habeant libros politioris sermonis, sed profanos; nimias exaggerationes fugiant; facetias omnino vitent. Modus concionandi à Scholastico fit diversus, utpote ad movendum magis, quàm docendum factus. In rebus populo denunciandis, & eleëmofynis commendandis Superioris præscriptum servant. *f*

f P. 4 c. 8 §. 3.
& R. Conc. 15.
16. 19. 20. 21.

Actio ad maturitatem composita.

12. In Actione Gestus corporis sit modestus, gravis, & ab arrogancia, & ostentatione prorsus alienus; sed potius præferens humilitatem, cui ex animo studere debent. Non aliqua spectacula exhibeant à consuetudine Societatis aliena; nisi Superior aliquando judicaverit dispensandum. In concionibus, & lectionibus templi spatium horæ non excedant. *g*

g R. Conc. 16.
18. 22. 23.

Vestes.

13. Superpellicium in concionibus adhibendum; stola, juxta patriæ morem; & superpellicium etiam in Lectionibus Sacræ Scripturæ, ubi ejus est usus. *b*

b C. 1 D. 110.
& C. 4 D. 10.

S E C T I O VI.

De Catechesi, & privatis Sermonibus.

DE Doctrina Christiana, seu Catechismo nonnulla peculiaria referenda sunt, ad ejus pretium, proximique spectantia, præter jam dicta, ubi de Professione, Part. 3. Cap. 3. Sect. 2. §. 3. 4.

1. Igitur Præpositus Generalis nominatim commendatam sibi noverit institutionem puerorum, ac rudium in Christiana Doctrina: est enim maximè necessarium, ut circa hujus rei providentiam diligenter invigilet; cum in Proximis ædificium Fidei, sine hoc fundamento non possit consurgere; & in Nostris periculum sit, ne, ut quisque erit doctior, ita Provinciam hanc, tamquam primo aspectu, minùs speciosam, forsitan detrectare conetur: cum tamen revera nullus sit fructuosior, vel proximis ad ædificationem, vel Nostris ad caritatis, & humanitatis simul officia exercenda.

*Gravissima
hujus Ministerii
commendatio.*

*i Paul. III. p.
12. & Jul. III.
P. 61. & P. 5. c.
3. B. & C. 2.
D. 58. & R.
Præp. 39.*

2. Præter assiduam usum hujus Ministerii tantoperè commendatum, omnes, post emissam Professionem, aut susceptum Gradum Coadjutoris Spiritualis, debent

Ejus extraordinarium exercitium.

l P. 4. c. 10. §.
10. & K. & C.
1. D. 138. &
C. 2. D. 58. &
65. & R. Prov.
71. & R. Præp.
4. & Rect. 3.

*Modus majori
locorum adifi-
cationi aptan-
dus.*

m C. 1. D. 137.
& R. Præp. 39.

*Omnium est
piis adhortatio.
nibus juvare
proximos.*

n Ex. c. 6. §. 4.
& P. 7. c. 4. §.
8. & R. com.
42. & 10. & R.
Cord. 9. & Or.
c. 4. §. 22.

bent Catechismum docere per quadraginta dies; quod etiam Præpositis, & Rectoribus, ubi primum Regimen auspicantur, injunctum est. Diligenter etiam in ea tradenda Novitii instituendi sunt: & externi Discipuli in scholis inferioribus eandem docendi, ut suis locis traditur. l

3. Modus autem Doctrinam Christianam tradendi, pro locorum ratione, ad ædificationem, & majorem utilitatem exigetur, sive id canendo, sive secus fiat. m

4. Ceterum præter enunciata Ministeria Verbi Dei, quæ non sine delectu nostris hominibus imponuntur, omnium prorsus est, pro ratione sui gradus, piis colloquiis Proximum ad meliora promoveri, & consilio, ac exhortatione ad bona opera, præsertim ad Confessionem excitare. Quod ut præstare facilius possint, inter Domesticos piis sermonibus assuecant, & linguam ejus regionis, in qua resident, addiscant. n

SECTIO VII.

De Officiis Divinis.

1. **Q**uoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & valdè frequentes; cum alioqui nostra habitatio tam sit in hoc, vel in illo loco incerta: non utentur Nostri Choro ad Horas Canonicas, vel Missas, & alia Officia decantanda; quandoquidem illis, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè suppetet, ubi sibi ipsis satisfaciant. °

*Cur non indu-
ctus sit Chorus
in Societatem.*

° Paul. III. p.
14. Jul. III. p.
67. & Gregor.
XIII. p. 136.
& P. 6. c. 3. §.
4.

2. Quatenus tamen judicaretur populum moveri ad magis frequentandas Confessiones, Conciones, & Lectiones, & non aliter; posset ordinariè Dominicis, & Fests diebus dici vespertinum Officium, sine cantu figurato, vel firmo, sed tono quodam devoto, & simplici, eodemque tono Officium Hebdomadæ Sanctæ cum suis cæremoniis. In Missis autem majoribus, quæ dicentur (licèt submissa voce) habita ratione devotionis, & decen-
tiae, licebit duos vestitos superpelliceis assistere. p Habita postea ratione finis præ-
dictæ D. 40.

*Quatenus ali-
quando permis-
sio, & quo can-
tu.*

p P. 3. c. 3. §. 4.
& B. & C. 1.

D. 40.

q C. 2. D. 17.

r C. 3. D. 36.

s C. 1. D. 12. &
C. 4. D. 61.

r C. 9. D. 19.

*Processiones
quatenus usur-
panda.*

dictæ Constitutionis dispensatum est; ut Præpositus Generalis posset inducere Missæ, & Vesperarum cantum, vel etiam inductum revocare, ubi minus benè id munus præstari posset. q Cantus verò non alius esset, quàm præscribitur in Constitutionibus: circa quem tamen, locum habeat dispensatio P. Generalis, præsertim inter Hæreticos, & Infideles. r A quo etiam permitti poterit, ut in morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri solent per Ecclesias Civitatis, in nostris pariter celebrentur, cum feretro, sine pompa; celebrando scilicet Missas: vel si usus Patriæ habet, etiam recitando Officium Defunctorum, modo nostro simplici. s Ad uniformitatem verò in omnibus Provinciis observandam, statutum est; ut in publicis cæremoniis, in Missis, ac Vesperis, quando cantantur in nostris Ecclesiis, in Sacramentorum administratione, & in aliis Officiis Ecclesiasticis ritus ubique Romanus observetur. s

3. Statutum pariter fuit, ne Processiones à Nostris in posterum fierent; sed Generalis haberet facultatem dispensandi, ut eadem retineantur, & instituantur, ubi ad Dei gloriam expedire judicaverit: Romana porrò Corporis CHRISTI Processio

cessio (cùm intermittendam PP. censuis-
sent) jussu Greg. XIII. retenta est. " " C. 3. D. 35.
Idem tamen Pontifex voluit Nostros li-
beros omnino esse à publicis Processioni- x Greg. XIII.
bus, seu precibus, nec ab ullis Ordina- p. 155.
riis cogi posse, ut illis interessent. x

4. Si tamen contingeret, ut interesse *Eadem quo lo-*
compelleremur publicis Supplicationibus; *co. & visu.*
superpelliceo utemur, juxta communem
honestorum Clericorum morem. De loco
tamen, & Ordine procedendi relinquen-
dum est eorum arbitrio, qui nos voca-
runt. y *y C. 3. D. 25.*

SECTIO VIII.

*De Congregationibus Beatæ VIRGINIS,
& bonæ Mortis.*

1. **E**Recte sunt intra nostra septa Sodalitates B. V. primò quidem in Collegio Romano pro externis Scholasticis, ad hoc; ut hi certis diebus, & horis convenientes in nostrum Templum Annuntiationis Beatæ MARIÆ, Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta ibidem frequentarent, & Divinis officiis, colloquiis, & exhortationibus spiritualibus, aliisque piis operibus vacarent; cui Sodalitati, beneficio Apo-
Institutio. & exercitia Congregationum B. V. & bonæ Mortis.

Apostolico, pluribus Indulgentiis ornatae
 Præpositus Generalis, seu Vicarius alias
 erectas in quibuscumque nostris Domibus,
 Collegiis, & Residentiis, quin & in aliis
 Domibus, seu Seminariis existentibus sub
 directione Societatis, & constantes etiam
 ex non Scholaribus potest aggregare; ita
 ut æquè, ac prædicta Congregatio Prima-
 ria indultis, ac Indulgentiis ei concessis
 fruatur. 2.

2 Greg. XIII.
 p. 256. & Six-
 tus V. p. 269 &
 Idem. p. 3. In
 App. Inst. Soc.
 Impr. an. 1665
 & Clem. VIII.
 p. 301. & Or. c.
 2. §. 1.

*Non possunt ha-
 bere bona im-
 mobilia, & cer-
 tos redditus.*

2 Greg. XIII.
 p. 260. & Or. c.
 21. §. 3. & Bre-
 ve M. S. Greg.
 XV. 15. April.
 1621. & Decl.
 Sac. Congr. de
 qua mentio in
 literis encycli-
 cis Secr. Socie-
 tatis 10. Sept.
 1605.

*Forma eas ag-
 gregandi Pri-
 maria Roma-
 na.*

2. Est autem advertendum Congrega-
 tiones, quarum directio à Societate susci-
 pitur, nullo modo bona immobilia aut
 certos redditus admittere posse; cum nec
 Societas capax sit eorum reddituum, nec
 ipsa Sodalitatis; cum ejusmodi esse oporteat,
 ut à Nostris erecta, quancumque illi se
 subducere voluerint, eo ipso dissolvantur.
 Ceterum ex hac ordinatione illud etiam
 commodi accidit, ut hæ Sodalitates non
 subsint Ordinariorum Visitationibus: sed
 à Societate, cujus fuit earum Instituta
 condere, dirigantur. 2.

3. Porro modus, quo dirigi debeat po-
 stulatio aggregationis Sodalitatum ad pri-
 mariam Romanam, paucis comprehendit-
 tur. 1. Cum Reçtori, accedente etiam
 Provincialis judicio, videbitur tot esse per-
 sonas, & tales, ut nova Congregatio
 institui

institui debeat; curabunt ut aliqui ex iis binas literas Romam scribant, alteras ad P. Generalem (penes quem unum est aggregandi potestas) quibus id petant; alteras ad ipsum Præfectum, & Assistentes Primariæ Congregationis, flagitantes ut eam gratiam apud P. Generalem procurent. 2. Expensæ in exscribendis literis patentibus pro aggregationibus hujusmodi, non suscipiantur ab aliis, quam ab ipsis Provinciis. Provincialis tamen prospiciat peculiari aliqua ratione, ne Collegia, & Domus hisce sumptibus graventur. *b*

b Or. c. 21. §. 2. 3.

4. Præterea à P. N. Vincentio Carrafa anno 1648. instituta est in Templo Domus Professæ Romanæ, atque exinde in reliqua Societatis Templa maximo fructu propagata Congregatio, quam vocant Bonæ Mortis; quia certo hebdomadæ die conveniunt utriusque sexus Christi Fideles, ut piis adhortationibus, & precibus ad sanctum vitæ finem peragendum juventur. Atque hanc Congregationem Alexander VII. Indulgentiis munivit, Brevi expedito 21. Augusti 1655. ubi asserit eandem esse auctoritate Apostolica confirmatam.

Congregatio Bonæ Mortis.

5. Non permittendum autem ut cum Congregationibus Externorum Nostri

Congregationes Externorum non admittenda.

Y mis-

misceantur ; nec ulli earum conventus apud nos agantur, nisi qui ad finem Societatis conducerent. ^e

^e P. 7. c. 4. G.
& R. Prov.
103.

SECTIO IX.

De Exercitiis spiritualibus.

*Exercitiorum
Institutio, &
utilitas.*

d Paul. III. in
Form. p. 9. &
32. & Jul. III.
in eadem pag.
61. & P. 7. c.
4. § 8. & C.
5. D. 58. &
C. 7. D. 40.

*Modus ea tra-
dendi in Dire-
ctorio.*

^e Ep. Secr. So-
cietatis præ-
fixa eidem
Directorio.

1. **E**Xercitia spiritualia, auctore S. I. GNATIO, ex Sacris Scripturis, & vitæ spiritualis experimentis elicita, & in certum ordinem, ad piè movendos Fidelium animos, redacta, sunt unum ex Instrumentis essentialibus Instituti Societatis; quibus illa ad suorum, Externorumque spiritualem profectum utitur; & quibus referri debent, magna ex parte, accepti uberes fructus, quos eadem Societas in Ecclesia Dei ubique gentium producere non cessat. ^d

2. In hoc armorum spiritualium genere tractando erudiendi sunt nostri Scholastici, ut indicatum est P. 2. Cap. 5. Sect. 7. §. 6. & ad hanc scientiam parandam, ex Decr. 107. Con. 1. & approbatione Con. 5. Directorium peculiare compositum est, atque vulgatum. ^e Rejecto igitur Lectore ad uberrimam hujus Directorii institutionem, huc pauca revocabuntur, quæ sparsa in Constitutionibus, & Regulis extant.

3. Licet Sacerdotum maximè sit, alligere ad Exercitia hominès, atque ea tradere: nulli tamen ea cura demandanda esset, nisi prudentia, ac rerum spiritualium usu satis probatus esset. *f*

4. In universum loquendo Exercitià, quæ ad primam hebdomadam pertinent, tantùm tradantur. Omnia verò tradì oportebit raris hominibus, & qui de vitæ suæ statu deliberare velint. *g*

5. Nemo scriptas dabit, aut mittet cuiquam Externo, vel Domestico Instructiones spirituales, aut meditationes, nec Exercitià spiritualia communicabit, nisi à Superiore id approbetur. *h*

6. Concèssa est Indulgentia plenaria omnibus Christi Fidelibus, qui apud Nos Exercitià per octiduum peregerint, & confessi Sacram Eucharistiam sumpserint. *i*

7. Neque hic omittendum videtur ex Directorio in Exercitiis Cap. 4. §. 2. quoad expensas nostrarum Domuum, levandas attinet; si quando graves essent, ob Externorum sese apud nos exercentium alimenta, eleëmofynas in id oblatas, si offerantur, communiter non recusandas, præsertim à ditioribus; nec, si non offerantur, requirendas esse.

Non omnium ea tradere.

f P. 4. c. 8. §. 5. & P. 7. c. 4. §. 8. & R. Sac. 7. & Præp. 41. & Rect. 67.

Neque omnibus integra.

g P. 4. c. 8. E. & P. 3. c. 3. R.

Nulla scripto meditationes communicentur infcio Superiore. h R. com. 39.

Indulgentia plenaria Exercitià peragentibus.

i Alex. VII. in Brevipag. 49. Append.

Expense pro Exercitiis.